

பரிசுத்த ஆவியானவரும் வெளிப்படுத்துதலும்

“இன்னும் அநேகங்காரியங்களை நான் உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டியதாயிருக்கிறது, அவைகளை நீங்கள் இப்பொழுது தாங்க மாட்டீர்கள். சத்திய ஆவியாகிய அவர் வரும்போது, சகல சத்தியத்திற்குள்ளும் உங்களை நடத்துவார், அவர்தம்முடைய சுயமாய்ப் பேசாமல், தாம் கேள்விப்பட்டவைகள் யாவையுஞ் சொல்லி, வரப்போகிற காரியங்களை உங்களுக்கு அறிவிப்பார். அவர் என்னுடையதில் எடுத்து உங்களுக்கு அறிவிப்பதினால் என்னை மகிமைப்படுத்துவார்” (யோவா. 16:12-14).

மனிதகுலத்திற்குத் தேவனுடைய செய்தியைத் தேர்ந்துகொள்ளப் பட்ட மனிதர்கள் எடுத்துரைக்கும்படிக்கும் அவரது வசனத்தை எழுதும் படிக்கும் அவர்களுக்குப் போதித்தல் என்பது பரிசுத்த ஆவியானவரின் பிரதானமான பொறுப்பாக உள்ளது. வேதாகமத்தில், ஆவியானவர் மூலமாக தேவன் அறியச் செய்த வெளிப்படுத்துதல் அடங்கியுள்ளது.

ஆவியானவர் செய்தியை எவ்வாறு வெளிப்படுத்தினார்?

பவுல், *theopnustos* (“தேவன் சுவாசித்தார்”) என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார், இது, வேதவாக்கியங்கள் எவ்வாறு கொடுக்கப்பட்டன என்று விவரிப்பதாக “தேவ [ஆவியால்] ஏவப்பட்டது” என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது: “வேதவாக்கியங்களெல்லாம் தேவ ஆவியினால் அருளப்பட்டிருக்கிறது. தேவனுடைய மனுஷன் தேறினவனாகவும், எந்த நற்கிரியையுஞ் செய்யத் தகுதியுள்ளவனாகவும் இருக்கும்படியாக, அவைகள் உபதேசத்துக்கும், கடிந்துகொள்ளுதலுக்கும், சீர்திருத்தலுக்கும், நீதியைப் படிப்பிக்குதலுக்கும் பிரயோஜனமுள்ளவைகளாயிருக்கிறது” (2 தீமோ. 3:16, 17). இவ்வசனப்பகுதியானது தேவன் பயன்படுத்திய வழிமுறைகளை விளக்கப்படுத்துவதில்லையாதலால், தேவன் தமது வசனத்தை எவ்வாறு வெளிப்படுத்தினார் என்பதை அறிவதற்கு நாம், மற்ற வசனப்பகுதிகளைப் படிக்க வேண்டும்.

தேவன், வேத வசனங்களைப் பரிசுத்த ஆவியானவரின் வழிநடத்துதல்

மூலமாக, தேர்ந்துகொள்ளப்பட்ட மனிதர்களுக்குக் கொடுத்தார் என்று வேதாகமம் போதிக்கிறது. வேத வசனங்களை எழுதியவர்கள் தாங்கள் எழுதியவற்றைத் தங்கள் சொந்தக் கருத்தில் இருந்து தோற்றுவிக்கவில்லை. அவர்கள் எழுதிய யாவையும் பரிசுத்த ஆவியானவரால் அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டன.

அதுபோலவே, இயேசு தமது அப்போஸ்தலர்களுக்கு (மத். 10:2-4), "... எப்படிப் பேசுவோம் என்றும் என்னத்தைப் பேசுவோம் என்றும் கவலைப்படாதிருங்கள், நீங்கள் பேச வேண்டுவது அந்நேரத்தில் உங்களுக்கு அருளப்படும். பேசுகிறவர்கள் நீங்கள் அல்ல, உங்கள் பிதாவின் ஆவியானவரே உங்களிலிருந்து பேசுகிறவர்" என்று கூறினார் (மத். 10:19, 20). இயேசு என்ன வாக்களித்தார் என்பதைக் கவனியுங்கள்: (1) அவர்கள் தாங்கள் கூறுவதை "எவ்வாறு" விளக்கப்படுத்துவது என்று கவலைப்படக் கூடாது. (2) அவர்கள் தாங்கள் "என்ன" கூறுவது என்று கவலைப்படக் கூடாது. அவர்களின் தைரியத்திற்கு (3) அவர்கள் பேச வேண்டியவை அவர்களுக்கு "அருளப்படும்" என்பது காரணமாயிருந்தது, ஆனால். (4) பேசப்போவது அவர்களால், ஆனால் (5) ஆவியானவரே "அவர்களுக்குள்" இருந்து பேசுவார்.

ஆகையால், அப்போஸ்தலர்கள் போதித்தவை அவர்களிடத்தில் இருந்து தோற்றுவிக்கப்படவில்லை. அவர்களின் வார்த்தைகள் பரிசுத்த ஆவியானவரால் அவர்களுக்கு அருளப்பட்டன (1 கொரி. 2:13). இந்த கருத்தை மறுத்துரைப்பவர்கள், [வேதாகமப் புத்தகங்களின்] எழுத்தாளர்கள் தங்கள் சொந்த நடையில் எழுதியபடியால், இந்த எழுத்தாளர்கள், ஏவுதல் பெற்ற போதனையைத் தங்கள் சொந்த வார்த்தைகளில் கொடுக்க ஏதுவாக, சிந்தனைகள் மாத்திரமே அருளப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று சுட்டிக்காண்பிக்கின்றனர். இது அனாவசியமான ஒரு முடிவாக உள்ளது மற்றும் இது, என்ன நடக்கும் என்று இயேசு கூறியதற்கு நேர்மாறானதாக உள்ளது.

தங்கள் நடைகளைப் பயன்படுத்தினர்

பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒவ்வொரு எழுத்தாளரின் சொல்வளத்தையும் சொந்த மொழியையும் பயன்படுத்தியிருப்பார் என்றால், தேவனுடைய வசனத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கு, அவர் ஏன் ஒரு தனிச்சிறந்த நடையையும் விளக்கப்படுத்துதலின் வகையையும் பயன்படுத்தியிருக்கக் கூடாது? திறமைவாய்ந்த ஒரு இசையமைப்பாளர் ஒரே மெட்டைப் பல்வேறு இசைக்கருவிகளில் இசைக்க முடியும். பயிற்சி பெற்ற கவனிப்பாளர் ஒருவர் ஒரு மெட்டைக் கவனித்து, பயன்படுத்தப்படும் இசைக்கருவி எது என்று அடையாளம் காணமுடியும். ஒவ்வொரு இசைக் கருவியும் வெவ்வேறு ஒலியைக் கொண்டுள்ளது, ஆனால் நன்கு இசைக்கப்பட்ட மெட்டு என்பது எப்போதுமே ஒரே மாதிரியாகவே உள்ளது. அவ்வாறே, ஏவுதல் பெற்ற ஒவ்வொரு தனிநபரின் எழுத்து நடையை ஆவியானவர் பயன்படுத்தினார். அவர் தாம் கூறவிரும்பியவற்றை மிகச் சரியாகக் கூறினார், அதே வேளையில் அந்த மனிதரின் வெளிப்படுத்தும் வகையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்.

R. C. H. லென்ஸ்கி அவர்கள் பின்வருமாறு மிகச் சரியாக உற்றுக் கவனித்துள்ளார்,

சுவிசேஷத்தைப் பதிவுசெய்தபோது, ஒவ்வொரு எழுத்தாளரின் சொற்களின் வளத்தையும் அவரவரின் தனிப்பட்ட நடையையும் ஆவியானவர் பயன்படுத்தினார் என்ற உண்மையானது, ஆவியானவரின் போதனையில் இருந்து இயந்திரத்தனமான ஒவ்வொன்றும் நீக்கப்பட்டது என்பதைக் காண்பிக்கிறது. அவர் எல்லா எழுத்தாளர்களையும் ஒரே விதமான சொற்களின் வளம் மற்றும் ஒரே விதமான நடை ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தும்படி வற்புறுத்தி இருப்பாரென்றால், அவர் இயந்திரத்தனமாகச் செயல்பட்டாரோ என்று நாம் சந்தேகம் அடையலாம், மற்றும் அப்போதுதான் நாம் தவறாகப்பரிந்து கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்படும். மாறுபட்ட எழுத்தாளர்களில், தெய்வீக எஜமானப் போதகர் ஏற்படுத்திய இயக்கம் கொண்ட பயன்பாட்டிலிருந்து விளைந்த பல்வகைத் தன்மை யாவற்றிலும் எழுச்சிமிக்க உண்மையொன்று நிலைநிற்கிறது: எந்த ஒரு எழுத்தாளரும் ஒரு தவறான குறிப்பை உச்சரிக்கவில்லை, தவறான வார்த்தை அல்லது சொற்றொடரைப் பயன்படுத்தவில்லை, அல்லது இன்னொரு பரிசுத்த எழுத்தாளர் வேறுபட்ட நடையில் வெளிப்படுத்தியதற்கு நேர் மாறானதைத் தனது நடையில் ஒரு கூற்றில்கூட அவர் விளக்கப்படுத்தவில்லை.¹

தங்கள் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தினர்

ஏவுதல் பெற்ற மனிதர்களுக்கு ஆவியானவர் “வார்த்தைகளில்” செய்தியை வெளிப்படுத்தினார் என்றும் பவுல் போதித்தார். அவர், “நாங்களோ உலகத்தின் ஆவியைப் பெறாமல், தேவனால் எங்களுக்கு அருளப்பட்டவைகளை அறியும்படிக்குத் தேவனிலிருந்து புறப்படுகிற ஆவியையே பெற்றிருக்கிறோம். அவைகளை நாங்கள் மனுஷரானம் போதிக்கிற வார்த்தைகளாலே பேசாமல், பரிசுத்த ஆவி போதிக்கிற வார்த்தைகளாலே பேசி, ஆவிக்குரியவைகளை ஆவிக்குரியவைகளோடே சம்பந்தப்படுத்திக் காண்பிக்கிறோம்” என்று எழுதினார் (1 கொரி. 2:12, 13). பவுல், ஆவிக்குரிய விஷயங்களை ஆவியானவர் போதித்த “வார்த்தைகளிலேயே” விளக்கப்படுத்தினார்.

லென்ஸ்கி அவர்கள், “அப்போஸ்தலர்கள் பேசிய வார்த்தைகள் யாவும் அவர்களுக்கு ஆவியானவராலேயே போதிக்கப்பட்டன. ‘வார்த்தைகளுக்குக் கூட அவரே அவர்களின் போதகராக இருந்தார். இது வேத வசனங்கள் முழுவதிலும் போதிக்கப்பட்ட நேர்மறையான வார்த்தை ரீதியான ஏவுதலாக உள்ளது. மற்றும் இது, வேத வசனங்களில் உண்மையாக மற்றும் உண்மை நிறைந்த உறுதியாக உள்ளது” என்று கூறினார்.² சிந்தனைகளை மாத்திரம் வெளிப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, ஆவியானவர் தாம் ஏவியவர்களுக்கு, அவர்கள் பயன்படுத்த வேண்டிய வார்த்தைகளையும்கூட அப்படியே கொடுத்தார்.

1 கொரிந்தியர் 2:12, 13 வசனங்கள், வேத வசனங்களின் எழுத்துக்கள் ஆவியானவரால் ஏவப்பட்டிருப்பது எப்படி என்பதைப் புரிந்துகொள்ளு

தலுக்கு முக்கியமான வசனப்பகுதியாக உள்ளது:

நாங்களோ உலகத்தின் ஆவியைப் பெறாமல், தேவனால் எங்களுக்கு அருளப்பட்டவைகளை அறியும்படிக்குத் தேவனிலிருந்து புறப்படுகிற ஆவியையே பெற்றிருக்கிறோம். அவைகளை நாங்கள் மனுஷஞானம் போதிக்கிற வார்த்தைகளாலே பேசாமல், பரிசுத்த ஆவி போதிக்கிற வார்த்தைகளாலே பேசி, ஆவிக்குரியவைகளை ஆவிக்குரியவைகளோடே சம்பந்தப்படுத்திக் காண்பிக்கிறோம்.

இவ்வசனப் பகுதியைப் புரிந்துகொள்வதற்கு, பவுல் “நாங்கள்” என்பதன் மூலம் யாரை அர்த்தப்படுத்தினார் என்பதை நாம் முதலில் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். சிலவேளைகளில் பவுல் தம்மை, “நான்” என்று குறிப்பிட்டார், ஆனால் மற்ற வேளைகளில் - தம்மை மாத்திரமல்ல ஆனால் ஏவுதல் பெற்ற மற்ற போதகர்களையும் உதாரணங்கள் மற்றும் அதிகாரத்துவம் உள்ளவர்கள் என்ற வகையில் - அவர் “நாங்கள்” என்பதைப் பயன்படுத்தினார். 1 கொரிந்தியர் 1ன் முதல் பகுதியில் அவர் தன்மைப் பெயர்ச் சொல்லான “நான்” என்பதைச் சீராகப் பயன்படுத்தினார் (வ. 4, 10-12, 14, 16); இருப்பினும், அந்த அதிகாரத்தின் பிற்பகுதியில் அவர் “நாங்கள்” என்ற சொல்லுக்கு மாறினார்: “நாங்களோ சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்கிறோம். அவர் யூதருக்கு இடறலாயும் கிரேக்கருக்குப் பைத்தியமாயும் இருக்கிறார்” (வ. 23). இவ்வசனத்தில் அவர் “நாங்கள்” என்று கூறும்பொழுது, [தாம் கூறியவற்றைக்] கவனித்துக் கேட்பவர்களை அவர் அர்த்தப்படுத்தவில்லை, ஆனால் தம்மையும் ஏவுதல் பெற்ற மற்ற பிரசங்கியார்களையும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

இதே மாதிரியைப் பவுல் அதிகாரம் 2லும் பயன்படுத்தி, தம்மை “நான்” என்று குறிப்பிட்டார் (வ. 1-3). பின்பு வசனங்கள் 6, 7ல் அவர், தேவனுடைய வசனத்தின் மற்ற போதகர்களை மறைமுகமாகக் குறிப்பிட்டார்: “அப்படியிருந்தும் தேறினவர்களுக்குள்ளே ஞானத்தைப் பேசுகிறோம். ... மறைக்கப்பட்டதுமாயிருந்த இரகசியமான தேவஞானத்தையே பேசுகிறோம்.”

சிலர் இந்த மாதிரியைக் கவனியாது, 1 கொரிந்தியர் 2:12ல் உள்ள “நாங்கள்” என்ற வார்த்தையில், ஏவுதல் பெற்றிராத கிறிஸ்தவர்களையும் உள்ளடக்குகின்றனர். அவ்வாறு செய்பவர்கள், கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஆவியானவர் வேத வசனத்தின் அர்த்தத்தை வெளிப்படுத்துகின்றதால் மாத்திரமே அதைப் புரிந்துகொள்கின்றனர் என்பதாகப் போதிக்கின்றனர். இது கோர்டன் ஃபீ என்பவரால் பின்வருமாறு விளக்கப்பட்டது: “பவுல் ... சிலுவையில் அறையப்பட்டவரின் மூலமாக இரட்சிப்பு என்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார் (1:23, 24; 2:2ன்-படி). மற்றும் தேவனுடைய மக்கள் ஆவியானரைப் பெற்றுக்கொண்டதன்மூலமாக, அதை மிகச் சரியாகப் ‘புரிந்துகொள்ளுகின்றனர்.’”³

ஆவியானவர் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவர்களுக்கும் தனிப்பட்ட வகையில் தேவனுடைய வசனத்தைப் போதிக்கின்றார் அல்லது வெளிப்படுத்துகின்றார் என்றோ, அல்லது பரிசுத்த ஆவியானவரின் உதவி இல்லாதவரை

யில் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரும் வசனத்தைப் புரிந்துகொள்ள இயலாது என்றோ இவ்விடத்தில் பவுல் போதிக்கவில்லை. மாறாக அவர், தேவன் தமது ஞானத்தை ஏவுதல் பெற்ற மனிதர்களின் மூலம் ஆவியானவரால் வெளிப்படுத்தியுள்ளார் என்றே போதித்தார். அந்த வெளிப்படுத்துதலின் மூலமாக, தேவனுடைய சிந்தனைகள் அறியப்பட முடியும் (1 கொரி. 2:10-12).

தேவனுடைய வசனத்தை நாம் எவ்வாறு கற்றுக்கொள்ளுகின்றோம்?

உலகக் கண்ணோட்டத்தில் இருந்து அல்ல

ஆவிக்குரியவரல்லாத நபர் ஏன் தேவனுடைய வசனத்தைப் புரிந்துகொள்வதோ அல்லது ஏற்றுக்கொள்வதோ இல்லை என்பதற்குப் பவுல் இரண்டு காரணங்களைக் கொடுத்தார்: (1) அந்த நபரைப் பொறுத்த மட்டில் தேவனுடைய வெளிப்படுத்துதல், “பைத்தியமாக” இருக்கிறது. ஆவிக்குரியவரல்லாத நபருடைய உலகப்பிரகாரமான சிந்தனையின் நிமித்தம், அவருக்குத் தேவனுடைய போதனைகள் அந்நியமானவைகளாக உள்ளன. பவுல், “சிலுவையைப் பற்றிய உபதேசம் கெட்டுப்போகிறவர் களுக்குப் பைத்தியமாயிருக்கிறது” என்று விளக்கினார் (1 கொரி. 1:18அ); மற்றும் அவர், “நாங்களோ சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்கின்றோம். அவர் யூதருக்கு இடறலாயும் கிரேக்கருக்குப் பைத்திய மாயும் இருக்கிறார்” என்றும் கூறினார் (1 கொரி. 1:23). தேவனுடைய ஞானமானது உலகப்பிரகாரமான நபரின் சிந்திக்கும் வழிக்கு வெளிப்புறத்தில் இருப்பதால் அதை அந்த நபர் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. (2) தேவனுடைய வெளிப்படுத்துதலானது “ஆவிக்குரிய வகையில் நிதானிக்கப் படுவதாக” உள்ளது. ஆவிக்குரியவரல்லாத நபர் உலகக் கண்ணோட்டத்தில் இருந்து ஞானத்தை முடிவு செய்வதால்/நியாயந்தீர்ப்பதால், அவரால் தேவனுடைய சத்தியங்களை அறிய முடியாது:

ஞானிகளை வெட்கப்படுத்தும்படி தேவன் உலகத்தில் பைத்தியமானவைகளைத் தெரிந்துகொண்டார். பலமுள்ளவைகளை வெட்கப்படுத்தும்படி தேவன் உலகத்தில் பலவீனமானவைகளைத் தெரிந்துகொண்டார். உள்ளவைகளை அவமாக்கும்படி, உலகத்தின் இழிவானவைகளையும், அற்பமாய் எண்ணப்பட்டவைகளையும், இல்லாதவைகளையும், தேவன் தெரிந்துகொண்டார். மாம்சமான எவனும் தேவனுக்கு முன்பாகப் பெருமை பாராட்டாதபடிக்கு அப்படிச் செய்தார் (1 கொரி. 1:27-29).

இவைகளை ஞானிகளுக்கும் கல்விமாண்களுக்கும் மறைத்து, பாலகருக்கு வெளிப்படுத்தினபடியால் உம்மை ஸ்தோத்திரிக்கிறேன் (மத். 11:25ஆ).

தேவனால் உண்டானவன் தேவனுடைய வசனங்களுக்குச் செவிகொடுக்கிறான், நீங்களும் தேவனால் உண்டாயிராதபடியினால் செவிகொடாமலிருக்கிறீர்கள் (யோவா. 8:47).

அப்போஸ்தலர்களும் தீர்க்கதரிசிகளும், தேவனுடைய சிந்தையை “அறியும்படிக்கு” அவர்களுக்கு ஆவியானவர் அருளப்பட்டார் (1 கொரி. 2:12). நாம் யாவரும் தேவனுடைய ஞானத்தைப் புரிந்துகொள்ளும்படியாக அவருடைய வசனத்தை நமக்கு வெளிப்படுத்தக் கூடும்படிக்கு அவர்களுக்கு ஆவியானவர் அருளப்பட்டார். நாம் ஆவிக்குரிய விஷயங்களைப் புரிந்து கொள்ளும்படிக்கு அவர்கள் மூலம் நமக்கு ஆவியானவர் அல்ல, ஆனால் வசனமே தரப்பட்டுள்ளது. நாம் வேதவாக்கியங்களைப் படிப்பதன் மூலம் தேவனுடைய சித்தத்தை அறியவேண்டும், ஆனால் அப்போஸ்தலர்கள் ஆவியானவரிடத்திலிருந்து நேரடியான வெளிப்படுத்துதலினால் பெற்றனர். நாம் தேவனுடைய வசனத்தை வாசிப்பதினால் ஆவிக்குரிய கண்ணோக்கங்களை அறிகின்றோம், ஆனால் அவர்கள் அதை, ஆவியானவரின் நேரடியான வெளிப்படுத்துதலினால் பெற்றனர்.

தொடர்ந்த படிப்பின் மூலமாக

தேவனுடைய இரகசியங்களைப் பரிசுத்த ஆவியானவர் அப்போஸ்தலர்களுக்கும் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் வெளிப்படுத்தினார், அவைகள் ஏவுதல் பெற்ற மனிதர்களின் எழுத்துக்களில் இப்போது அடங்கியுள்ளன. இவைகள் நமக்குத் தகவல் அறிவிக்கவும், நமக்குப் புரிந்துகொள்ளுதலைத் தரவும், நம்மை தேவனுடைய சத்தியங்களைப் பற்றிய அறிவினிடத்திற்குக் கொண்டு வரவும் எழுதப்பட்டன. இவைகள் நம்மைக் குழப்புவதற்காக எழுதப்படவில்லை. நாம் தேவனுடைய வசனத்தைத் தொடர்ந்து படிப்பதன்மூலம், நம்மால் சத்தியத்தை அறிந்துகொள்ள முடியும். இயேசு, “நீங்கள் என் உபதேசத்தில் நிலைத்திருந்தால் மெய்யாகவே என் சீஷராயிருப்பீர்கள், சத்தியத்தையும் அறிவீர்கள், சத்தியம் உங்களை விடுதலையாக்கும்” என்று கூறினார் (யோவா. 8:31ஆ, 32).

பவுல் பின்வருமாறு எழுதினார்,

ஏனென்றால், நீங்கள் வாசித்தும் ஒத்துக்கொண்டுமிருக்கிற காரியங்களையேயன்றி, வேறொன்றையும் நாங்கள் உங்களுக்கு எழுதவில்லை. முடிவுபரியந்தமும் அப்படியே ஒத்துக்கொள்வீர்கள் என்று நம்பியிருக்கிறேன் (2 கொரி. 1:13).

அதென்னவெனில் புறஜாதிகள் சுவிசேஷத்தினாலே உடன் சுதந்தரருமாய், ஒரே சரீரத்திற்குள்ளானவர்களுமாய், கிறிஸ்துவுக்குள் அவர் பண்ணின வாக்குத்தத்தத்துக்கு உடன்பங்காளிகளுமாயிருக்கிறார்களென்கிற இந்த இரகசியத்தை அவர் எனக்கு வெளிப்படுத்தி அறிவித்தார். இதைக் குறித்து நான் முன்னமே சுருக்கமாய் எழுதியிருக்கிறேன். அதை நீங்கள் வாசிக்கையில் கிறிஸ்துவின இரகசியத்தைக் குறித்து, எனக்கு உண்டாயிருக்கிற அறிவை அறிந்து கொள்ளலாம் (எபே. 3:3-5).

தேவனுடைய சத்தியத்தை நமக்கு வெளிப்படுத்துவதற்காக அப்போஸ்தலர்களும் தீர்க்கதரிசிகளும் [வேதாகமத்தை] எழுதினர். அதை நாம் வாசிப்பதினால் இந்த சத்தியத்தை அறியலாம். நாம் பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பெற்றிராவிட்டால் நம்மால் இந்த சத்தியத்தை அறிந்து கொள்ள முடியாது என்று வேதாகமத்தில் எந்த இடத்திலும் கூறப்படவில்லை. ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரையும் பரிசுத்த ஆவியானவர் சத்தியத்திற்குள் வழிநடத்துகின்றார் என்பது ஒரு மாயாவாதக் கருத்தாக உள்ளது, ஆனால் இது வேத வசனத்தின் எந்தக் கொள்கையிலும் காணப்படுவதில்லை.

தேவனால் எழுதப்பட்ட வசனத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்பவர்கள், படிப்பு மற்றும் தியானம் ஆகியவற்றில் குறைவுபடுவதினால் அவ்வாறு செய்கின்றனர். ஆவியானவர் அவர்களை ஒளியூட்டத் தவறியதில்லை. பவுலின் நிருபங்களைப் பற்றிப் பேதுரு, “அவன் சொன்னவைகளில் சில காரியங்கள் அறிகிறதற்கு அரிதாயிருக்கிறது. கல்லாதவர்களும் உறுதியில்லாதவர்களும் மற்ற வேதவாக்கியங்களைப் புரட்டுகிறதுபோலத் தங்களுக்குக் கேடுவரத் தக்கதாக இவைகளையும் புரட்டுகிறார்கள்” என்று எழுதினார் (2 பேது. 3:16). “நம்முடைய கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபையிலும் அவரை அறிகிற அறிவிலும் வளரு(தல்)” (2 பேது. 3:18அ) என்பதே இதைத் தவிர்ப்பதற்கான வழிமுறையாக இருந்தது/இருக்கிறது. புரிந்துகொள்ளாததில் குறைபாட்டையும் கற்றிராத நிலையில் வசனத்தைப் புரட்டுதலையும் பேதுரு கடிந்து கொண்டார், ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவரின் நேரடியான வழிகாட்டுதலைப் பெற்றுக்கொள்ளத் தவறுதலை அவர் கடிந்துகொள்ளவில்லை.

ஆவியானவரின் உதவியைப் பெற்றவர்கள் மாத்திரமே வேத வசனங்களைப் புரிந்துகொள்ளக்கூடும்படிக்கு அவற்றை எழுதியவர்கள் தேவ வசனத்தை இரகசியத்தினால் மூடிவைக்கவில்லை. தேவனுடைய வெளிப்படுத்துதலை எவரொருவரும் அறிந்து கொள்ளும்படிக்கு அவர்கள் ஆவியானவரின் வழிநடத்துதலினால் அவற்றை எழுதினார்கள்.

ஆவியானவருக்கும் தேவனுடைய வசனத்திற்கும்

இடையில் உள்ள உறவு என்ன?

இயேசு அப்போஸ்தலர்களுக்குத் தாம் அருளியவற்றைப் பற்றிப் பின்வருமாறு உரைத்தார்:

என்னில் அன்பாயிராதவன் என் வசனங்களைக் கைக்கொள்ள மாட்டான். நீங்கள் கேட்கிற வசனம் என்னுடையதாயிராமல் என்னை அனுப்பின பிதாவினுடையதாயிருக்கிறது (யோவா. 14:24).

நீர் எனக்குக் கொடுத்த வார்த்தைகளை நான் அவர்களுக்குக் கொடுத்தேன், அவர்கள் அவைகளை ஏற்றுக் கொண்டு (யோவா. 17:8).

நான் உம்முடைய வார்த்தையை அவர்களுக்குக் கொடுத்தேன்
(யோவா. 17:14அ).

நான் சுயமாய்ப் பேசவில்லை, நான் பேசவேண்டியது இன்னதென்றும் உபதேசிக்க வேண்டியது இன்னதென்றும் என்னை அனுப்பின பிதாவே எனக்குக் கட்டளையிட்டார். அவருடைய கட்டளை நித்திய ஜீவனாயிருக்கிறதென்று அறிவேன், ஆகையால் நான் பேசுகிறவைகளைப் பிதா எனக்குச் சொன்னபடியே பேசுகிறேன் என்றார் (யோவா. 12:49, 50).

புதிய ஏற்பாட்டுச் செய்தி இயேசுவைக் கொண்டு தொடங்கிற்று. “முதலாவது, கர்த்தர் மூலமாய் அறிவிக்கப்பட்டு, பின்பு அவரிடத்தில் கேட்டவர்களாலே நமக்கு உறுதியாக்கப்பட்டதும்” (எபி. 2:3ஆ).

இயேசு தமது பிதாவிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்ட வசனங்களையே அவர் அப்போஸ்தலர்களிடத்தில் பேசினார். இயேசு இந்த பூமியை விட்டுப் பிதாவினிடத்திற்குத் திரும்பிய பின்பு, இந்த வார்த்தைகள் பரிசுத்த ஆவியானவரால் அப்போஸ்தலர்களின் சிந்தைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன (யோவா. 14:26). தேவனுடைய வசனத்தின் வெளிப்பாடு, உறுதிப்பாடு மற்றும் பாதுகாப்பு ஆகியவை பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைச் சார்ந்திருந்தன.

வெளிப்படுத்துதலில்

நாம் கொண்டுள்ள வேத வசனங்கள் தேவனுடைய வார்த்தைகளாக உள்ளன, ஏனென்றால் வசனத்தை எழுதியவர்களுக்கு அவற்றைப் பரிசுத்த ஆவியானவரே வெளிப்படுத்தினார். “வேதத்திலுள்ள எந்தத் தீர்க்கதரிசனமும் சுயதோற்றமான பொருளையுடையதாயிராதென்று நீங்கள் முந்தி அறியவேண்டியது. தீர்க்கதரிசனமானது ஒரு காலத்திலும் மனுஷருடைய சித்தத்தினாலே உண்டாகவில்லை. தேவனுடைய பரிசுத்த மனுஷர்கள் பரிசுத்த ஆவியினாலே ஏவப்பட்டுப் பேசினார்கள்” (2 பேது. 1:20, 21). வேத வசனங்களில் உரைக்கப்பட்டுள்ளது, தேவன் கூறவிரும்பியவை பற்றிய தீர்க்கதரிசியின் விளக்கமாக இருப்பதில்லை. தீர்க்கதரிசியின் தனிப்பட்ட கருத்துக்கள் வேத வசனங்களில் காணப்படுவதில்லை. 2 பேதுரு 1:21ல் “for” என்பதன் பயன்பாடு, அவ்வசனத்தை, “மனுஷருடைய சித்தத்தினாலே” என்று கூறும் 20ம் வசனத்துடன் இணைக்கிறது. பேதுரு, “வேதத்திலுள்ள எந்தத் தீர்க்கதரிசனமும் சுயதோற்றமான பொருளையுடையதாயிராது ... தேவனுடைய பரிசுத்த மனுஷர்கள் பரிசுத்த ஆவியினாலே ஏவப்பட்டுப் பேசினார்கள்” என்று எழுதினார். தீர்க்கதரிசியொருவர் எழுதியது, தேவன் வெளிப்படுத்த விரும்பியவை பற்றிய அவரது [தீர்க்கதரிசியின்] சுயமான தனிப்பட்ட விளக்கமாயிராமல், தேவனுடைய சொந்த செய்தியாகவே இருந்தது (மத். 10:19, 20ஐயும் காணவும்).

உறுதிப்பாட்டில்

பரிசுத்த ஆவியானவர் வசனத்தை வெளிப்படுத்தியதோடு, அதை

உறுதிப்படுத்தியும் உள்ளார். எபிரெயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவர் இயேசுவின் போதனையைப் பற்றி, “முதலாவது கர்த்தர் மூலமாய் அறிவிக்கப்பட்டு, பின்பு அவரிடத்தில் கேட்டவர்களாலே நமக்கு உறுதியாக்கப்பட்டதும், அடையாளங்களினாலும் அற்புதங்களினாலும் பலவிதமான பலத்த செய்கைகளினாலும், தம்முடைய சித்தத்தின்படி பகிர்ந்து கொடுத்த பரிசுத்த ஆவியின் வரங்களினாலும், தேவன் தாமே சாட்சி கொடுத்ததுமாயிருக்கிறது” என்று உரைத்தார் (எபி. 2:3ஆ, 4). மற்ற வேத வசனங்கள் பின்வருமாறு எடுத்துரைக்கின்றன:

அவர்கள் புறப்பட்டுப்போய், எங்கும் பிரசங்கம் பண்ணினார்கள். கர்த்தர் அவர்களுடனேகூடக் கிரியையை நடப்பித்து, அவர்களால் நடந்த அடையாளங்களினாலே வசனத்தை உறுதிப்படுத்தினார் (மாற். 16:20).

அவர்கள் அங்கே அநேக நாள் சஞ்சரித்துக் கர்த்தரை முன்னிட்டு தைரியமுள்ளவர்களாய்ப் போதகம்பண்ணினார்கள். அவர் தமது கிருபையுள்ள வசனத்திற்குச் சாட்சியாக அடையாளங்களும் அற்புதங்களும் அவர்கள் கைகளால் செய்யப்படும்படி அருக்கிரகம் பண்ணினார் (அப். 14:3).

தேவன் தமது வசனத்தை, அற்புதங்களினாலும் அடையாளங்களினாலும் உறுதிப்படுத்தினார்.

பாதுகாத்து வைக்கப்படுதலில்

பரிசுத்த ஆவியானவர் மூலமாகக் கொடுக்கப்பட்ட வசனம், ஏவுதல் பெற்ற மனிதர்களின் கரங்களினால் எழுத்து வடிவத்தில் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. பவுல், “... நான் உங்களுக்கு எழுதுகிறவைகள் கர்த்தருடைய கற்பனைகள் ...” என்று கூறினார் (1 கொரி. 14:37). பவுல் கொடுத்த போதனைகள் அவருக்கு ஆவியானவரால் வெளிப்படுத்தப்பட்டன (1 கொரி. 2:12, 13), இதே ஆதாரமூலத்தைக் கொண்டுதான் மற்றவர் [வேதாகமத்தின் எழுத்தாளர்]களும் பேசி எழுதினார்கள் (எபே. 3:3-5).

பரிசுத்த ஆவியானவர் மூலமாக, ஏவுதல் பெற்ற தேவனுடைய வசனமாக வேதாகமம் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது (2 தீமோ. 3:16; 2 பேது. 1:20, 21).

முடிவுரை

பரிசுத்த ஆவியானவர், தேவன் தமது வசனத்தை நமக்கு வெளிப்படுத்தும் அவருடைய ஊடகமாக இருக்கின்றார். தற்கால யுகமாகிய கிறிஸ்தவ யுகத்தில், - சகல அதிகாரமும் உடையவராகிய (மத். 28:18) - இயேசுவே மனித குலத்திற்கு தானாகவே வசனத்தைக் கொண்டு வந்தார் மற்றும் அதை அவர், பரிசுத்த ஆவியானவரால் ஏவப்பட்ட மனிதர்களின் எழுத்துக்களின்

மூலமாகப் பாதுகாத்தார். பரிசுத்த ஆவியானவருடைய ஊழியத்தின் அடிப்படையில், வேத வசனத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியும் நமக்காக தேவனுடைய தவறற்ற வெளிப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது என்று நாம் நம்பிக்கையுடன் இருக்க முடியும்.

குறிப்புகள்

¹R. C. H. Lenski, *The Interpretation of St. Paul's First and Second Epistles to the Corinthians* (Minneapolis, Minn.: Augsburg Publishing House, 1963), 112-13. ²Ibid., 111-12. ³Gordon D. Fee, *The First Epistle to the Corinthians*, *The New International Commentary on the New Testament* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1987), 113.